

syn til Endringsforslag Nr. 36 til § 30 skal jeg bemærke, at vi have ment det rigtigst at indskyde, at det kun er den omstridte Del af Kjøbesummen, der skal indbetales til Auktionsforvalteren, idet det er rimeligt, at den Del, der ikke er Tvivlst om, kan fordres udbetalt strax, og at de Kreditorer, om hvis Fortrinsret til at erholde en Del af Kjøbesummen, der ikke er Tvivl, ikke skulle kunne opholdes med at faae deres Tilgodehavende indtil det andet Tvivlsmaal er afgjort.

Til § 31 have vi stillet Endringsforslaget under Nr. 37, som gaar ud paa, som jeg tillod mig at bemærke før, at hverken Rekvirenten eller de Udlægshavere, som senere maatte optage Forfølgning, skulle ved deres Forfølgning kunne paahyrde dem, der ere fortrinsberettigede, Udgifter i Anledning af Forfølgningens Fremme, men de maa selv bære Udgifterne forsaavidt de ikke kunne dækkes af Auktionsproveniet. Det er ikke Andet, end hvad der er stemmende med den nugjældende Ret. Det ligger maaste tilbøls allerede i selve Forslaget, men det kan dog ikke slæbes; at det udtrykkelig udtales. —

Til § 32 er der stillet et Endringsforslag om Auktionsbekjendtgjørelsen, idet vi have ment, at det maa kunne overlades til Auktionsforvalteren under Hensyn til Eiendommens Vurderingssum at bestemme efter Forslag af Rekvirenten, i hvilke Blade Auktionerne kunne bekjendtgjøres foruden i de to officielle Tidender. Med Hensyn til de sidste, navnlig Stiftstidenderne, er Mindretallet selvfølgelig her fremkommet med et Endringsforslag, som er i Overensstemmelse med de andre Endringsforslag, det har stillet, om, at Stiftstidenderne skulle udgaa, saa at Bekjendtgjørelse ikke nødvendig skal ske i dem. — Til § 34 er der stillet et Endringsforslag under Nr. 39, som kun er af supplerende Indhold, og Endringsforslaget under Nr. 40 er kun en Redaktionsændring. — Endringsforslaget Nr. 41 er kun stillet, fordi det er gavnligt, at Kjøberne eller Byghaverne ved Auktionen nogenlunde kunne blive bekendte med, hvad der paahviler dem udenfor Kjøbesummen. Selvfølgelig kan det ikke altid lade sig gjøre at erholde nøjagtig Oplysning derom, derfor staar der kun, at Rekvirenten har, saavidt mulig at fremlægge nøjagtig Oplysning om de Beløb, Kjøberne saaledes skal betale. — Til § 36 er der stillet et Endringsforslag under Nr. 42. Lovforslaget bestemmer her, at Enhver, der har Interesse i Evangsauktionen, kan forlange, at der skal gives den Hørflydende Hammerflag, hvis Budet er saa stort, at der dermed kan indkomme Noget til den Paagjældende. Derimod savnes der Bestemmelse om, hvad der

skal gjøres, naar en saadan Fordring ikke fremfættes. Derfor have vi stillet Endringsforslaget Nr. 42; det er rimeligt, at Auktionen saa høves, idet der selvfølgelig, naar Rekvirenten slet ikke kan faae Udbytte af den, og Ingen af de Andre have Interesse i, at der skal gives Hammerflag, ingen Grund er til at fortsætte Auktionen, og det Samme maa ske, hvor intet Bud er slet ved Auktionen — Til § 37 have vi stillet et Endringsforslag under Nr. 43, skjøndt det maaste ikke var nødvendigt; de i Lovforslaget brugte Ord ere overensstemmende med de Ord, som nu bruges i Plakaten af 19de Juni 1822, og vi have ment, at den vilde kunne give Anledning til Tvivl og fundet, at det er heldigere, naar der staar, at der ikke afholdes flere Auktioner, med mindre alle Vedkommende samtykke dertil. Det Samme gælder selvfølgelig ogsaa, naar der ikke er slet noget Bud ved anden Auktion, det er Endringsforslaget Nr. 44.

Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 45, der gaar ud paa at give de Regler, som skulle gælde for den, der vil have Eiendommen udlagt ved Fogden, skal jeg kun henvise til de Udtalelser, der faldt her ved Sagens første Behandling. Vi have ment, at det er rigtigt, at enhver Panthaver, enhver Udlægshaver, der vil kunne faae Del i Kjøbesummen uden at blive skyldgjort, maa kunne faae Eiendommen udlagt, men vi fordrer da til Gjengjæld, at han skal have gjort høiest Bud, idet vi mene, at der derved gives andre Byghaverne Velighed til at byde høiere, hvorved det undgaas, at Eiendommens Pris bliver trykket ved Evangsauktion. — Forslaget under Nr. 46 er kun af ringe Betydning, og Forslagene under Nr. 47, 48, 49 og 50 ere rene Redaktionsændringer. Endringsforslaget under Nr. 51 er kun stillet for at rette en Feiltagelse, der var indløben i det oprindelige Lovudkast. — Endringsforslaget under Nr. 52, som er stillet af Mindretallet, gaar atter ud paa det Samme, som de tidligere nævnte Endringsforslag, at vedkommende Stiftstidende ikke skal betragtes som officiel Bekjendtgjørelsestedende, og det skal jeg altsaa ikke nu komme ind paa igjen. — Endringsforslaget Nr. 53 er kun stillet, for at der ikke, naar en Eiendom paany skal stilles til Auktion for vedkommende Kjøbers Regning, da igjen skal sættes et stort Apparat i Bevægelse for at faae nye Auktionsvilkkaar, idet vi mene, at Eiendommen skulde kunne sælges i Henhold til de tidligere vedtagne Auktionsvilkkaar med de Lempelser, der flyde af Forholdets Natur. — Forslaget under Nr. 54 er en Redaktionsændring, og Forslaget under Nr. 55 er stillet af praktiske